

Підприємства, які застосовують одночасно рахунки класу 8 «Витрати за елементами» і класу 9 «Витрати діяльності» у складі Журналу 5 А, ведуть розділи III А «Витрати діяльності» і III Б «Витрати за елементами».

Порядок запису даних у відомостях та журналах на підставі первинних документів розкривається у згаданих вище Методичних рекомендаціях.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 р. № 996 — XIV.

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: Затверджений наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 р. № 318.

3. ДСТУ 2962 — 94 — «Організація промислового виробництва. Облік, аналіз та планування господарювання на промисловому підприємстві. Терміни та визначення».

4. ДСТУ 2960 — 94 — «Організація промислового виробництва. Основні поняття. Терміни та визначення».

5. План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань та господарських операцій підприємств і організацій: Затверджений наказом Міністерства фінансів України від 30 листопада 1999 р. № 291.

6. «Методичні рекомендації по застосуванню регістрів бухгалтерського обліку»: Затверджені наказом Міністерства фінансів України від 29 грудня 2000 р. № 356.

Л. М. Марадь, магістрант
ДВНЗ «Київський національно економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Трохименко Л. М.,
канд. екон. наук, доцент)

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Джерелом зростання продуктивності праці, яке не має меж, є техніко-технологічне вдосконалення виробництва під дією науково-технічного прогресу. Ураховуючи першочергову важливість підвищення продуктивності праці для конкурентоспроможності сільськогосподарського підприємства, керівники і спеціалісти

всіх рівнів повинні розробляти і впроваджувати програми управління продуктивністю;

1) вимірювання й оцінка досягнутого рівня продуктивності по підприємству в цілому і за окремими видами праці зокрема;

2) пошук та аналіз резервів підвищення продуктивності на основі інформації, одержаної під час вимірювання й оцінки;

3) розроблення плану використання резервів підвищення продуктивності праці, який повинен передбачати конкретні терміни їх реалізації, фінансування витрат й очікуваний економічний ефект від їх упровадження;

4) розроблення систем мотивації працівників до досягнення запланованого рівня продуктивності;

5) контроль за реалізацією заходів, передбачених планом і всією програмою, і регулювання їх виконання;

6) вимірювання й оцінка реального впливу передбачуваних заходів на зростання продуктивності праці.

Розглянемо детальніше зміст діяльності керівників та економістів на кожному із названих етапів програми управління продуктивністю праці на підприємстві.

1) Вимірювання й оцінювання досягнутого рівня продуктивності на сільськогосподарському підприємстві в цілому є його правильне і точне здійснення важливою передумовою успішності наступних етапів і всієї програми. Найважливіша вимога до економіста на цьому етапі — забезпечення достовірності і порівнянності показників. Ще важче точно підрахувати витрати праці на випуск конкретного виду продукції.

Слід також постійно мати на увазі, що ресурси, які застосовуються у виробництві, взаємозамінні. Тобто, можна зменшити кількість праці на досягнення певного корисного ефекту за рахунок збільшення кількості використаних засобів виробництва. Продуктивність живої праці при цьому звичайно зростає, але чи одержить від цього користь підприємство, можна сказати, лише розрахувавши продуктивність за багатофакторною моделлю, яка б враховувала витрати і живої, й уречевленої праці. Тому завданням економіста є використання всіх можливих прийомів і методів для забезпечення достовірності і порівнянності показників продуктивності праці на сільськогосподарському підприємстві.

2) Пошук і аналіз резервів підвищення продуктивності ґрунтується на порівнянні інформації, одержаної під час вимірювання й оцінки досягнутого рівня продуктивності по сільськогосподарському підприємству. Для пошуку резервів підвищення продук-

тивності праці слід заохочувати висококваліфікованих представників різних спеціальностей, що володіють фундаментальністю і широтою поглядів та вміють бачити перспективу.

Слід ще раз підкреслити, що значні резерви зростання продуктивності праці приховані не лише в процесі безпосереднього виробництва, а й у процесі його організації та управління.

3) Розробляючи план використання резервів підвищення продуктивності праці, необхідно забезпечити узгодження цілей та завдань програми. План повинен також включати конкретні заходи з реалізації встановлених цілей, передбачати фінансування витрат на ці заходи. Важливим завданням економіста на цьому етапі є розроблення критеріїв результативності програми, підрахунок очікуваного економічного ефекту від упровадження передбачуваних заходів.

4) Розроблення систем мотивації працівників до досягнення запланованого рівня продуктивності є необхідною умовою реалізації програми. Працівники повинні заздалегідь знати, як заплановані результати щодо зростання продуктивності праці відібраються на реалізації їх особистих професійних інтересів.

5) У процесі контролю порівнюються фактичні й задані показники продуктивності праці або їх складові, визначається масштаб допустимих відхилень. Слід пам'ятати, що надмірний, невдало продуманий контроль може дати небажані наслідки, зокрема спрямувати зусилля працівників на задоволення вимог контролю, а не на досягнення цілей. Організуюючи контроль, важливо приділити увагу зворотному зв'язку, реальності вимог, заінтересованості працівників, економічності контролюючих систем.

Отже, управління продуктивністю праці — це складне комплексне завдання, однаково важливе для організацій будь-якої сфери діяльності і будь-якого масштабу, якщо вони планують досягти успіху в ринковій конкуренції.

Список використаних джерел

1. *Стельмашук А. М., Смоленюк П. С.* Бухгалтерський облік: Навчальний посібник. — К: Центр навчальної літератури, 2007. — 528 с.
2. Первинні документи та документообіг на підприємстві Шаповал; Заснув. ЗАТ «ХК Бліц-Інформ». — Вип. 2. — К.: Бліц-Інформи, 2008. — 226 с.